

af, er vist. Den ærede Minister fremhævede rigtig nok, at det var en privat Anstalt, som egentlig ikke vedkom Staten, ja hvis det er saa, er det en anden Sag. Men jeg har ikke faaet Svar fra den ærede Minister paa det Spørgsmaal, hvorfra da alle de Penge, som Anstalten ikke selv ejer, ere komne.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G o o s): De ere ikke komne fra Staten, de ere dels laante af private, dels komne fra de kellerste Anstalter, dels have de benyttet Oberstuddet fra Tbiot-lotteriet, som denne Anstalt havde Lov til at drive, og endelig have de optaget Prioriteter og Laan, hvis Forrentning og Afdrag ikke kommer Staten en Smule ved.

I Sage: Jeg maa dog bemærke, at de Møbler, som ere samlede til en saadan Anstalt, ere komne fra Nationen i sin Helhed og bestemte til Formaalet paa bedste Maade, men ikke bestemte til at opføre mer eller mindre kostbare Bygninger, hvis man kan hjælpe sig med mindre. Der er laant Penge dertil, det maa være omtrent en halv Million Kroner, de skulle altsaa forrentes og amortiseres, de store Bygninger skulle vedligeholdes og fornyes. Der er ingen Tvivl om, at det direkte eller indirekte vil komme til at paahvile Stat eller Kommune. Den ærede Minister ryster paa Hovedet; men hvem skulde ellers betale det? Jeg ved ikke, hvorledes man vil stille sig, naar det Tilfælde indtræder, at Anstalten ikke er fuldt belagt, naar der kommer 100 Nummer i Stedet for 200, hvem skal saa betale Renter og Afdrag, det er Kommunen og Staten; det maa betale for Børnene, og det er slakt, at naar store Renter skulle betales, maa Bidsaget søttes højere, end naar mindre Beløb skulle betales; det kan ikke bestrides. — Med Hensyn til det fgl. Teater skal jeg indrømme den ærede Minister, at det ikke er heldigt at komme ind paa personlige Spørgsmaal. Det var ogsaa med en vis Ungstellighed, at jeg i Gaar fremdrog Spørgsmaalet om Sceneinstruktøren ved det kongelige Teater; det er ikke et rent personligt Spørgsmaal. For det første er det kongelige Teaters finansielle Misere saa stor, at man her nødvendigvis maa komme tilbage til dette Spørgsmaal ved given Lejlighed, og jeg føler mig beroliget ved den ærede Ministers Forslag om, at man skal komme til et objektiv Resultat ved at sammenholde de forestellige Teaterregnskaber, som hidtil have foreligget. Det, det kommer an paa, er at finde en Mand, som kan og vil styre det saaledes, at der i hvert Fald bliver et Understud, ikke

større, end at Rigsdagen bør og kan dække det. For mig staar det saaledes, at det fgl. Teater, ligesom alle andre Teatre i Verden, naar det fik et passende Tilskud, maatte kunne bære sig. Nogen bestemt Sum kan naturligvis ikke angives; men jeg mener, at 100,000 Kr. maa efter være imaa Forhold være et anseeligt Tilskud. Jeg skal indrømme den ærede Minister, at det ikke er heldigt at komme ind paa de enkelte personlige Spørgsmaal, som foreligge. Naar jeg fremdrog dette Punkt om Sceneinstruktøren, er det, fordi det hænger sammen med hele Styrelsen af det fgl. Teater. Naar det fgl. Teater modtager et saa overordentligt Statstilskud, forudsættes det jo, at en god Tradition bevares ved Teatret; og at Sceneinstruktørembedets Besættelse staar i den nøjeste Forbindelse med Traditionens Bevarelse ved Teatret, kan det ikke tvistes om. Naar man ser, at stønt der i Virkeligheden er en Opinion mellem alle de bedste Stuepillere — (Modsigelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet). — det tror jeg ikke, den ærede Minister kan bestride — om, hvorledes denne Tradition skulde bevares, og at de tillægge den stor Betydning, ser man alligevel, at der ikke i mindste Maade tages Hensyn dertil, men at man har besat Embetet som Sceneinstruktør med en Mand, som ikke har Kvalifikationer til at fortsætte Teatrets Traditioner. Det er en økonomist Blads, som er forladt af en Inspektør og bliver besat med en anden, som i Tilgift faar at besørge nogen Sceneinstruktion, det vil sige netop Sceneinstruktion i det højere Drama. (Indsigelse fra Kirke- og Undervisningsministeren). Saaledes foreligger det (Kirke- og Undervisningsministeren: Nej!). Derfor er det af en saa ejendommelig Bestaenhed, at det forekommer mig, at man ikke behøver at faa Bebrejdselser for at indbrage personlige Spørgsmaal. Jeg har her kun villet fremhæve det, men at Ministeren allerede i Gaar Aftes i Bladene har givet Svar derpaa, skal jeg erkende, og for saa vidt behøves det jo ikke i Dag. — Med Hensyn til Plats-haandkriftet skal jeg udtale, at jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at det vilde være meget urigtigt at nægte den amerikanske Regering at laane dette Værk i 2 Dele, som ingenlunde er særlig store Bøger. Det er ganske vist et sjældent Værk, men jeg synes, at det er meget uheldigere, at man endnu ikke er naaet til at faa bygget en Bygning til det fgl. Bibliotek, som er virkelig brandfri over for de Statte, som findes i Biblioteket. Derfor synes jeg ikke, det er saa særligt at udlåne